

ענג שבת

בס"ד

ערב שבת קודש
עלון
דו שבועי

פרשת: קדושים - אמור

כ"ח בניסן ה'תשע"ז
(06.05.2016)

יוצא לאור ע"י העמותה להשרשת ערכים יהודיים לאומיים

מועדי השבת קדושים

ער"ש מוצ"ש	יום	ער"ש מוצ"ש
20.03	י-ם	18.47
20.06	ת"א	19.03
20.07	ח'פ"ה	18.55
20.05	ב"ש	19.04
20.02	אילת	18.57

זמני היום והלמידים היומיים:

משבת קדושים - יום ו'	אופק ת"א
עלות השחר	4.00 - 4.07
זמן הנחת תפילין	4.55 - 5.00
הנץ החמה (מישור)	5.45 - 5.50
הנץ החמה (הנראה)	5.50 - 5.54
ס"ז ק"ש מג"א	8.19 - 8.22
חצות היום	12.37 - 12.37
מנחה גדולה	13.12 - 13.12
שקיעת החמה	19.30 - 19.25
צאת הכוכבים ב'	20.20 - 20.15

דף יומי: קידושין נז - סג

מועדי השבת אמור

ער"ש מוצ"ש	יום	ער"ש מוצ"ש
20.09	י-ם	18.52
20.12	ת"א	19.08
20.13	ח'פ"ה	19.00
20.10	ב"ש	19.09
20.08	אילת	19.02

זמני היום והלמידים היומיים:

משבת אמור - יום ו'	אופק ת"א
עלות השחר	3.54 - 3.59
זמן הנחת תפילין	4.51 - 4.54
הנץ החמה (מישור)	5.41 - 5.44
הנץ החמה (הנראה)	5.44 - 5.49
ס"ז ק"ש מג"א	8.15 - 8.19
חצות היום	12.38 - 12.37
מנחה גדולה	13.13 - 13.12
שקיעת החמה	19.34 - 19.30
צאת הכוכבים ב'	20.24 - 20.20

דף יומי: קידושין סד - עא

לזמנים נוספים בכל הארץ שלח את המילה "זמן" ובקשתך למספר 1315.
 לדוגמא: "זמן שקיעה מחר בטבריה"
 את תעילון ניתן למצוא באתר www.yeshiva.org.il
 וגם באתר מורשת בקטגוריית עלוני שבת
 ב"מדיע יהודי" www.moreshet.co.il
 יו"ר העמותה והעורך עו"ד שמואל כהן
 כתובת: רח' בלדן 3, ת"א
 טל: 03-5234063, פקס: 03-5234054
 דוא"ל: smuladv@netvision.net.il
 עיצוב: הגואל שפיצברג 054-6695400

העלון מוקדש לזכר ולע"נ
חיים אנוש
 ב"ר שמואל אריה כץ ז"ל,
 נפטר ב-ח' באייר תשנ"ב. יהי זכרו ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ
פנינה חיה גליק
 בת ר' משה שוורץ ז"ל,
 נפטרה ב-ב' באייר תשכ"ט. יהי זכרה ברוך!

חשבון נפש שמוביל לעצמאות רוחנית
 יום העצמאות של מדינת ישראל דומה ליום הולדתו של אדם פרטי. בצד השמחה הגלויה, יש מקום לחשבון נפש מעמיק - האם עשיתי שימוש מושכל בכוחות שניתנו לי להגשמת ייעודי? האם ניצלתי אותם כראוי לצמח וללהקדם?
 לפני 68 שנים, עם הישמע הכרזת העצמאות, יצאו המונים לרקוד ברחובות. לאחר מאות שנים של שעבוד וסבל, גלות מייסרת ורדיפות אין-קץ, שאפנו לקרבנו אוויר חירות. הרב שאול ישראל זצ"ל כתב: "הן עוד היתמר עשן הכבשנים של אושוויץ וטרבלינקה, עוד צללו אזונינו מזעקת לקוחי חרב, עוד טרם עלו עשבים על תלי העפר של קברות רבבות אחינו... והנה קם ונהיה הפלא... הפכנו להיות עם חופשי ככל העמים; עם דגל משלו... עם ארץ משלו... עם גבולות פתוחים לעלייה... עם צבא משלו" (זה היום עשה ה', בראי ב', תשמ"ה).
 ככל שחלף הזמן - בצד השמחה הטבעית על עצמאותנו המדינית, התחדדה שאלת העצמאות הרוחנית והחזון הלאומי: איזו בשורה ערכית נושאת ישראל בכנפיה? מנהיגים כדוד בן-גוריון, כמו גם אנשי אמונה הרוח, הסכימו על כך שהמדינה היהודית חייבת לינוק ממעיינות הנצח של עמנו. שורשיה מגיעים לימיהם של ראשוני האומה וגיבורי ספר הספרים. פסוקי התנ"ך כמו מתפרצים באומר מתחדש. הבטחות הנביאים מתגשמות לנגד עינינו. אנו צועדים עם נשק במקומות שבהם התהלכו האבות והאימהות, השופטים, המלכים והנביאים, המכבים, חכמי המשנה וצבאו של בר כוכבא. כל הייעודים הנשגבים, שבשנות הגלות היו מילים שבכתב, הופכים לממשות חיה.

התנ"ך מסתיים עם סוף פתוח לכאורה - בהצגת כורש: "מי בכם מכל עמו ה' אלהיו עמו ועל" (דברי הימים ב' ל"ו, כ"ג). כ-2,500 שנים חלפו מאז ועד היום, ואכן שבנו אל ארץ אבותינו. אנחנו כאן, והפעם בעזרת השם לתמיד. אנו חיים בתקופה מופלאה שהייתה מושא חלומותיהם של דורות רבים. זוהי זכות גדולה, שטומנת בחובה גם אחריות אדירה. המסע שהחל במצרים, כשעם עבדים ביקש לשוב למולדתו, הגיע לירושלים. עלינו למלא תפקיד של מגדלור מוסרי - לכל העמים והמדינות. מבקשי רעתנו עדיין זוממים לכלותנו, אך צה"ל ויתר זרועות הביטחון עומדים כחומה בצורה ומאפשרים את התגשמות התקווה - "להיות עם חופשי בארצנו".
 בשנה האחרונה שוב התרגשה ובה עלינו שעות מבחן - העורף הופך לחזית ואנשי הטרור מבקשים לשפוך דם נקיים בפנים הארץ. פעם אחר פעם אנחנו נוכחים לדעת עד כמה אמיץ ועמוק הקשר שקיים בינינו - לובשי המדים - לבין העם שאנו שלוחיו. הפחד שאויבינו מנסים לזרוע מתגמד נוכח אהבת ישראל, המסירות והנתינה, הגבורה והנחישות, הדבקות בטוב והאמונה בצדקת הדרך.
 והנה עוד רגע מזוקק של חשבון נפש - צפירת הזיכרון. "איך מדינה ניתנת לעם על מגש של כסף" אמר חיים וייצמן, ובשניות הללו - שבהן הכל קופא במקום - ניתנת לנו הדמנות להרהר במעלת אישיותם של חללי מערכות ישראל ופעולות האיבה, ולהיות ראויים לקורבנם. חיייהם נגדעו - מפעלם נמשך. באוזנינו מהדהדים דבריה הנוקבים של מרים פרץ, ששכלה את בניה - קציני צה"ל - אוריאל ואליהו: "בניי אהובי, האויבים פגעו בגופכם אך לא בגשמתכם, לא ברוחכם ולא ברוחו של עם ישראל - רוח הגבורה והמסירות. את הרוח הזאת לא שברו!".
 ולבשנו של הנביא יחזקאל (ט"ז, ו'): "בדמך חיי".
 למרות כל הקשיים - אנחנו מתקדמים. המדינה נבנית לתלפיות, הישגיה מרשימים, העולים החדשים מגיעים, צה"ל חזק, רוח העם איתנה. לדברי הרב קוק זצ"ל: "כשמתרבה הכוח החומרי של האומה, נשמתה מתפשטת ומתגדלת יותר, וכל היחידים שואבים כל אחד לפי צינורו חיים ממעינה הכללית" (אורות ישראל ב', ה'). ביום העצמאות עלינו להודות על שעבר ולבקש על העתיד - בצד הכרת התודה על החסדים הגדולים שעושה עימנו הקדוש - ברוך-הוא, אנו אזורים עוז להמשיך בעשייתנו הברוכה. נכיר תודה עמוקה על פדות נפשנו ונפלס נתיבים חדשים לתקומת עמנו.
 תא"ל הרב רפי פרץ, הרב הצבאי הראשי

וילכו שניהם יחדיו...
 העלון מוקדש לזכר ולע"נ **שי משה** ובנו הפעוט **יובל פרץ גלר** ז"ל,
 נהרגו בתאונת דרכים ביום העצמאות תש"ס. יהי זכרם ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ
אסתר מנדרובסקי
 בת אריה ינקלבסקי ז"ל,
 נפטרה ב-ט' באייר תשנ"ז. יהי זכרה ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ
יהודית שבתאי
 בת שרגא פיבל גרינברג ז"ל,
 נפטרה ב-ב' באייר תשס"א. יהי זכרה ברוך!

בס"ד

מטיילים ונהנים עם אסיה טרוול

טיולי איכות עם אוכל כשר ליעדים הקסומים בעולם

מיטב המדריכים מסלולים יחודיים * פנסיון מלא כשר

יפן ארץ השמש העולה 15/05, 11/09, 30/10	ארה"ב וקנדה מחוף לחוף 06/09	אזרבייג'אן אושר וקדמה בין הרי הקוקוז 24/05, 12/07, 16/08, 13/09	מוסקבה וסנט פטרבורג היסטוריה, אומנות ותרבות 15/06, 06/07, 20/07, 17/08, 31/08
קירגיסטן טיול ג'יפים כולל 3 אגמים 10/07, 15/08, 04/09	סין כולל הונג קונג ומקאו 16/05, 13/06, 04/07, 05/09, 31/10	מונגוליה טיול ג'יפים לשחרי מסעות! 21/08	אזבקיסטן ליבה של דרך המשי 14/06, 12/07, 30/08, 07/09, 13/09
גאורגיה וארמניה תרבויות נסתרות ונופי הקוקוז 22/05, 19/06, 03/07, 15/08, 11/09	היער השחור אגמים מפלים ועיירות קסומות 29/06, 17/08, 07/09	צפון איטליה אגמים והדולמיטיים 13/07, 14/09	מרוקו ערי המלכה ושווקים ססגוניים 19/06, 10/07, 11/09, 06/11

חופשה מרעננת לקיץ!
 בעיירת הנופש והמפא המפורסמת
קארלסבאד קרלובי וארי - צ'כיה

פנסיון מלא כשר (ארוחת בוקר וערב + כריכים לצהרים)

8/15 ימים
 02/08, 26/07, 19/07, 12/07
 23/08, 16/08

ASIA TRAVEL תיירות ונופש כשר
03-5256677
WWW.ASIATRAVEL.CO.IL

לפרטים והזמנות

חדש - יצא לאור!

בונים בית כנסת או מרהטים מחדש?
 מחליפים רכש וציוד לשיבה או למוסד?
 מארגנים נופש, אירוע או שמחה?

השע"ו - תשע"ז 2016-2017
 להזמנות דפי שופר טל: 03-9678555
 או במייל: sfr@bezeqint.net

דפי שופר
 חפשו בגוגל:
 דפי שופר

הכנסו לאתר
 החודש גם אהני"ז

תיבות ל-12 עלוני פרשת-השבוע

המתקן
 שעושה
 סדר
 בחלוקת
 העלוניים

כרטסת לשבת לעולים לספר תורה

...והסל פתקאות ואותיות,
 לא מפספס אף נדר ותרומה!

קופסת קומפקטית המכילה 100 כרטסיות, חוצצים א'-ב' ומהדהים את חזון חזון

להזמנות: **דפי שופר 03-9678555**
WWW.DAPESHOFAR.CO.IL

דיני השבוע ומנהיגו

שבת פרשת קדושים

הפטרה: "מחר חודש" (שמואל א' כ, א)

מברכים חודש: אייר

ראש חודש אייר ביום הראשון ובוים השני, הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה (לא אומרים "ולמחרתי")."

המולד: ליל שבת קודש, שעה 10, 59 דקות ו-17 חלקים.

אומרים אב הרחמים (לרוב המנהגים, בשל ספירת העומר ובשל הפרעות במהלך מסעי הצלב בתקופה זו של השנה שביגנים חוברה תפילתו 'אב הרחמים'. לשיטת הגר"א אין אומרים בכל שבת מברכים להוציא שבת מברכים חודש אב] ואין מזכירים נשמות. במנחה אין אומרים 'צדקתך'.

פרקי אבות: פרק ב'

ברכת לבנה: מליל רביעי עד ליל שישי י"ב באייר.

יעלה ויבוא במוצאי שבת קודש

בשבת ערב ראש חודש, הממשיך סעודה שלישית תוך הלילה אם לא אכל פת בלילה, אומר "צה"ה וכלא אומר יעלה ויבוא. מי שהמשיך סעודתו ואכל פת גם בלילה הכניס עצמו לפלוגתא גדולה. המגן אברהם וסיעתו אומר יעלה ויבוא ולא רצה, להט"ז וסיעתו אומר רצה ויעלה ויבוא, להב"ח וסיעתו אומר רצה ולא יעלה ויבוא. לכן טוב להזהר שלא לאכול בלילה במוצ"ש כהמשך לאכילה לפני הלילה.

יום ראשון ושני, ראש חודש

יום הזכרון לחללי צה"ל ויום העצמאות

כדי למנוע התנגשות בין יום הזכרון ויום העצמאות ליום שבת או שישי, ישנם יוצאי דופן בחוק אם חל ד' באייר ביום חמישי, או ביום שישי מוקדם יום הזכרון ליום רביעי.

יום שלישי בערב: תחילת יום הזכרון (הוקדם)

יום הזכרון הוצמד ליום שבו הוקמה מדינת ישראל. בית ישראל מכבד ומתייחד עם זכר הנופלים במערכות ישראל דווקא בערב חג במעבר חריף וחד וכן ימי האבל והתנוגה לשמחת החג. עם ישראל המאופין בפסוק: "בדמיך חי!!" לא שוכח את נופליו, את אלה שבגופם ציוו לנו את החיים, לפני התכנס חג, אינו יכול לחגוג מבלי להתייחד ולהזכיר את אלה שלא זכו, להתפלל ולקוות שאלה יהיו הקורבנות האחרונים. **מהחלטות הרבנות הראשית:** יום הזכרון יחל בטקס ברחבת הכותל המערבי. בסיום דברי הנשיא יודלק נר זכרון ותאמר תפילת יזכור ו"אל מלא רחמים". למחרת, לאחר תפילת שחרית, קריאת פרקי תהלים: ט, מג, פז, קכב, קכה, קמו.

לקריאת יום העצמאות: מתגלחים ומתפריים, למרות ימי ספירת העומר. (כדין שמחת ברית מילה למשל), אבל יש שנוהגים שלא להסתפר. מניפים גזלי המדינה לפרסום הנס.

יום רביעי ערב – יום העצמאות:

ערבית בליל הקדש חג, תפילה חגיגת בבתי כנסת, כתפילת ערב חג. אומרים 'מקדש מלך...' 'התעוררי...' 'התנערי...' לא תבושי...' מיין ושמואל...' לפני עלינו לשבח וספירת העומר נאמר הלל, בלי ברכה (כדין ספיק ברכות, להקל). ברכת שחינו ושייר המעלות בשבו ה' שיבת ציון. **תפילת שחרית:** פסוקי דזמרה של חג עד ברוך שאמה. הלל שלם בברכה. (לאשכנזים וספרדים). קוראים בניגון הפטרה (בלי ברכות): "עוד היום בנוב לעמוד" (ישעיהו ז, לב), תפילה לשלום המדינה ומי שברך לחיילי צה"ל.

הלל ביום העצמאות

"אמר בך הונא: מציינו מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים, שצריך אדם ליתן שבת והודיה על מעשה הנס, דכתיב: 'למען תספר באזני בנך...' (ומדבר הגדול, פרשת בא). פסחים (ק"ז): "ת"ר הלל זה מי אמרו..." והבמארה בהמשך מפרטת רשימה ארוכה של אמורים שנתנו סימן למתי צריך לאמור הלל. "... וחכמים אומרים: נביאים שביניהן תקנו להן לישראל שיהו אומרים אותו על פרק ופרק ועל כל צרה וצרה שלא תבא עליהן לישראל, ולכשנגאלין אומרים אותו על גאולתן. מגילה (ד'): "ת"ר ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתבאו להם לישראל ולא פחתו ולא הוסיפו על מה שכתוב בתורה חוץ ממקרא מגילה מאי דרוש, אמר ר' חייא בר אבין אמר ר' יהושע בן קרחה קו"ח מה מעבדות לחרות אמרין שירה ממיתה לחיים לא כל שכן? אי הכי הלל נמי יומי..." הגמרא במגילה דנה בשאלה מדוע אין אומרים הלל בפורים (גם שם ניצלנו ממוות לחיים, ושכן יהיה ביום העצמאות). "אמר רבי יצחק: לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ... רב נחמן אמר: קרייתא זו הלילא (קריאת מגילת אסתר בפורים היא ההלל)... המאירי סובר שאין לו מגילה חייב לקרוא הלל בפורים. הממון ממוציא עיניו נס שבארץ כלום מודים אומרים הלל.

האנגלים עזבו את הארץ, שערי ארץ ישראל נפתחו לכל יהודי העולם, נלחמנו מעטים מול רבים ובלי נשק, ובסוף יכולנו יש נס גדול מזה!?" "חמישה באייר, שנקבע לחוג אותו בכל הארץ זכר לנס תשועתנו וחרותנו – מצווה לעשות שמחה ויום טוב ולומר הלל. ואף ציבור שבעיר אחת או יחידים קובעים עליהם יום טוב לעצמם, על נס שנעשה להם, חייבים לקיים עליהם ולעל זרעם והבאים אחריהם עד עולם... כמו שכתב מהר"ם אלשקר בתשובותיו סי' מ"ט, והובא להלכה במגן אברהם סי' תרפ"ו סי' ק"ה ובאליהו רבה שם. והחתם סופר בשו"ת או"ח סי' קצ"א כתב שכך נוהגין כמה קהילות ישראל ומגדולי יחידיהם שעושים כן ביום שאירע להם נס... וממילא פשיטא בנידון דידן, הנוגע לציבור של כלל ישראל, ויש כאן פדיון מעבדות לחרות, שנגאלנו משעבוד מלכויות ונעשינו בני חורין והשגנו עצמאות ממלכתית, וגם הצלה ממיטה לחיים, שנצלנו מידי אויבינו שעמדו לבלותנו, בודאי חובה עלינו לקבוע יום טוב. ויפה כיוונו שקבעו את היום הזה דוקא, אשר בו היה עיקר הנס שיצאנו מעבדות לחרות על ידי הכרזת העצמאות. (רבי משלם ראטה, שו"ת קול מבשר סי' כא).

לענין הברכה

תוס' ד"ה כאן במקדש כאן בגבולים (סוכה מ"ד ע"א): "ועוד י"ל דאפילו ציבור שאין שם כל ישראל, יחיד קרי להו משום דאמרין בערבי פסחים (ק"ז) נביאים אמרוהו 'ותיקנו' להם לישראל שיהו אומרים אותו על כל פרק ופרק ועל כל צרה וצרה שלא תבא עליהן, ולשגאלין אומרין אותו על גאולתן ולכן נקט יחיד דכי ליכא כל ישראל אין גומרין אותו אלא באלו הימים, אבל לגאולת ישראל אומרים אותה".

אין בהלכה הלל שלם ללא ברכה, בראש חודש אמירת ההלל היא מכח מנהג ולכן חלוקות הדעות בראשונים אם מברכים עליו או לא, הלל על כל הוא תמיד הלל שלם ולכן הוא בברכה.

הנס האלוקי שבעצמאות ישראל

הרב שלמה יוסף זיין זצ"ל, לשבועון 'מחניים' מטעם הרבנות הצבאית (רך ו', גליון כה, אייר תשיט, עמ' 4): "מדינת ישראל עצמאית היא בגדר נס ופלא ונחשבת כמאורע החשוב ביותר בכל ההיסטוריה היהודית בדורות האחרונים. למרות זאת אין אני נוטה לחוות דעה בתקומת ישראל אם היא אתחלתא דגאולה. אין אני מצויים בסוד ה' ואין לנו אפילו מושג מאופן גאולת ה' שעתידיה לבוא. כך שאיילי הוא לומר שתקומת ישראל על מנוה המוצאת אלוהי תבואה בתנ"ך, היא גאולת ישראל בהווה. ומשום שממלכתיות יהודית עצמאית הוא חזיון מופלא שאין עוררים עליו לפיכך מצויים אנו להודות ולהלל לה'. וכל שאינו נוהג כך – הרי הוא כאילו כופר בשבתו של הקב"ה. בהתאם לכן חייבים אנו לקרוא את ההלל ולערוך סעודה. עלינו לקבוע את יום העצמאות כיום הודיה לה', כיום שמחה משתה וששון אשר ישא את חותם המסורת. לעית צריך להבליט את הנס האלוקי שבעצמאות ישראל, ואין מקום לאשליה של כוחנו ועוצם ידינו קוממו את המדינה הזאת. ומתוך כך יש לקוות שברבות הימים תתפשט בקהל הרחב תחינת יום העצמאות אשר תשא אופי של קדושה היונקת ממקורות התורה".

שבת פרשת אמר

הפטרה: "הכהנים הלויים בני צדוק" (יחזקאל מד, טו).

שליח ציבור מברך למתענים בכה"ב – המנהג לברך קודם שמחזירים את ספר התורה לארון.

במנחה פרקי אבות: ג'

יום שני ה' באייר תענית שני קמא.

יום חמישי י"א באייר תענית חמישי (בה"ב).

יש נוהגים להתענות מיד לאחר ראש חודש מרחשון ולאחר ראש חודש אייר, דהיינו לאחר חג הסוכות ולאחר חג הפסח (שולחן ערוך תצב, א) ובמשנה ברורה שם ס"ק ב-ד), בימי שני, חמישי ושני אחריו. העטעם: חוששים שזמן מתוך שמחה ומשתה של ימי החג באו לידי עבירה (שם במשנה ברורה ה' א). במטה משה (סימן תשמז) הסביר שנקבעו דוקא ימים אלה, שהם ימי רצון. במקור היו אלה ימים של תענית, אך ברבות הימים השתחררו רובם מהתענית והשאירו רק את הסליחות, וגם מנהג זה של אמירת סליחות, כמעט שכבר לא מקויים. וראה במשנה ברורה (תקסו, י) שרק יחידים נהגו להתענות בו.

במשנה ברורה (תקסה, יד) אומר שאם אדם נמצא במקום שנוהגים להתענות בה"ב, והוא אינו צם, לא יאכל בפרהסיא, כמו בתענית ציבור, אלא בצנעה.

בשבת שלאחר ראש חודש מרחשון ואייר, לפני החזרת ספר התורה להיכל מברך השליח ציבור את כל מי שיקבל עליו להתענות תענית בה"ב (שם בשולחן ערוך תצב, א). אמנם אין ענית אמן לברכה מחייבת להתענות, אלא אם קיבל עליו בפני ההתענות (שם סעיף ג), אבל הנמצא בבית הכנסת ועונה אמן אחר הברכה, אינו צריך קבלת

תענית במנחה ביום שלפני התענית.

כיום התענית (בה"ב): נוהגים כבתענית ציבור (רמ"א שם בסעיף א).

כשיש עשרה המתענים אומר הש"ץ בחזרה של תפילת שחרית ומנחה, אחר ברכת "הגואל", "עננו". אם אין עשרה הש"ץ לא יאמר "עננו" גם לא בשומע תפילה.

בתפילת שחרית אומרים סליחות, אף כשאין עשרה מתענים בבית הכנסת (שולחן ערוך שם במשנה ברורה ס"ק ה). אומרים "אבינו מלכנו". **הקריאה בתורה:** בתפילת שחרית קוראים את הקריאה של פרשת

שקט כמו הר זורם כמו נהר

משה ב. א.
מטפל וחוקר צמחי מרפא

פרשותינו עמוסות במצוות אולם אנו לא נתעלם מהתקופה החשובה בה אנו עומדים.

חשיבות חג הפסח עצומה, עכ"כ שאנו מצויים לזכור מספר פעמים ביום – קריאת שמע, קדש, תפילין ציצית, ברכת המזון...

הסברנו כבר שזה מפני שהמאבק ליציאה מעבדות לחירות הוא מאבק מתמשך כל הזמן אצל כל אדם בכל הרבדים. השאלה אם אתה מלך או עבד לא עובדת אותך לרגע ועל זה אמרו חז"ל "אדם נידון בכל רגע".

כעת שעברנו את הפסח ואנו למעשה בהמשך הרוחני של החג – ימי ספירת העומר. קדושת הימים האלו היא כה גדולה שמידת הדין לא יכלה לסבול אפילו נדנדו קל של מידת הגאווה של תלמידי רבי עקיבא, ופגעה בהם עד תום.

בליל פסח הייתה התגלות אלוקית עצומה בגודלה, מכיוון שכדי להוציא את עם ישראל ממצרים, ולאור מצבם העגום שם – מ"ט שערי טומאה, היתה נדרשת התערבות אלקית ישירה. לעם ישראל לא הייתה היכולת להתמודד עם שעבוד מצרים ורק הקב"ה בעצמו יכול היה להוציאם משם – "אני ולא מלאך...". אחרי היציאה, בתום הימים הראשון, נעלמת ההתגלות העצומה שהחלה בחצות ליל הסדר, ומתחילה תקופת הספירה בה אנו מתחילים בכוחות עצמנו לתקן את 50 המידות אחת לאחת – חסד, גבורה, תפארת... ובצורה יסודית. אדם צריך להיות מרוכז במשך כל הימים הללו בתיקון מידותיו ותכונותיו כדי להיות ראוי ליום הגדול, יום מתן תורה. תיקון זה כ"כ חשוב שמי שפיספס יום אחד כבר לא ישיך לספירה השנה. לכן חשוב מאוד להקפיד על הספירה ולעשות סימן כדי לא לשכוח. ובעיקר אנו אומרים לתקן בימים אלו את הנושאים של – 'בין אדם לחברו'. כי זהו העיקר. מי שהוא שלם עם חברו הוא קרוב יותר להיות שלם עם בוראו מאשר מי שאינו כזה.

אם המצה היא הלחם האידיאלי שגם מותר להעלותו למזבח, מדוע איננו מחייבים לאכול אותו בכל השנה. מדוע מותר החמץ הכרוך בפפירות כמו זו של האגו שלנו?

העובדה היא שגופנו איננו מתאים לאכילת מצות כל השנה וזה לא סוד שרובנו המצות גורמות לבעיות במערכת העיכול ו"תחילת כל חולי בבני מעיים" כדברי הרמב"ם.

למרות ה'רעיונית' הרעיונית שבאכילת החמץ, התורה מדריכה אותנו לאכילת לחם ולא מצה בכל השנה כי החיים צריכים אותו. דיברנו על נושא אכילת הלחם כבר והמלצנו לנסות לצרוך לחם מקמח כוסמין או שיפון.

אלה שכפי הנראה העולם בנוי כ – 'עולם' מלשון העלם של הבורא בתוכו. מעל פני השטח אנו עדיין חייבים לחיות לפי הכללים שמכתיבה המציאות הכוללת בתוכה את היצר הרע שהוא בסה"כ מנוע צמיחה שבלעדי העולם לא ייתקדם. לעתיד לבוא כשייתגלה המשיח והיצה"ר יישתעבדו לטוב, השתנה המציאות. כיצד נחיה בדיוק? עדיין איננו יודעים. אולם מה שבטוח שעד אז כדאי להיות בריאים.

לכן אני חוזר על מה שכבר אמרנו. לא כדאי לקנות לחם בסופר כי כמות החומרים הנוספים שאינם דרושים באמת בשבילנו היא עצומה. לחם טוב ובריא כדאי לאפות בבית או לקנות בבית מאפה, שם הלחם מיועד להימכר היום ומחר הוא כבר נמכר בחצי מחיר. אסור לאכול לחם טרי שיצא מהתנור ורצוי אף לאכול תמיד לחם מאתמול בגלל הפעילות שהאורגניזמים עושים בתוך הלחם ומשפרים את איכותו מבחינת מערכת העיכול שלנו.

כל מאכל שאנו אוכלים ובפרט לחם יש ללעוס היטב כי רק כך הגוף סופג מהאוכל את החומרים הנדרשים לו.

אכילת ארוחת בקר – פת של שחרית כמאמר חז"ל, גם אם הארוחה עשירה מאוד, תגרום לנו להיות בריאים וחזקים ואף לרדת במשקל כמאמר חז"ל במס. שבת "פת של שחרית מונעת 63 מחלות".

לתגובות: |055-6612651 |דוא"ל: mbenarye@gmail.com

השבוע (שם ברמ"א ובמשנה ברורה). כשיש עשרה מתענים קוראים בתפילת מנחה "ויחל" וגם אומרים "אבינו מלכנו".

במשנה ברורה (תקסו ס"ק יד) מסביר שגם לדעת המקלין וסוברים שלקריאת "ויחל" לא צריך עשרה צמים, מדובר רק על שאר התעניות, אבל בתענית בה"ב צריך דוקא עשרה צמים כדי לקרוא בתורה "ויחל".

מי שאינו צם לא יעלה לתורה לקריאת "ויחל".

שם (סימן תקסו, ח) כתב שאם טעו והתחילו לקרוא "ויחל" במקום בפרשת השבוע, אין צריך לחזור ולקרוא בפרשת השבוע.

המשפחה בפרשה

הרב עו"ד דוד הלפגוט, L.L.M.
מומחה לדיני משפחה, מגשר ויועץ זוגי

יש נישואין טובים?

הסופר והפילוסוף 'אנדרה מורואה' אמר "אין אנו אוהבים אישה מפני מה שהיא אומרת; אנו אוהבים מה שהיא אומרת כי אנו אוהבים אותה". כשאתה מביט על הזולת ומתבונן בו במקום של אהבה ואחוהה שלום ורעות מייד נמשכים על מחשבותיך ודיבורך חוטי החסד והיופי של הקדושה. איריה חיונית זו נמשכת ונמסכת גם בדיבוריו והגיגיו של הזולת.

פרשיות "קדושים אמור" מלמדות אותנו לדבר ולעסוק רק בדברים הטובים והקדושים של החיים. להתבונן ולראות את חיינו בשמחה של קדושה ויצירת חיים חדשים, המבקשים לא לטמא את הנפש בתאוות מתות, בעריות או במאכלות אסורות ודיבורים מזיקים.

גם השמות שניתנו לפרשות של התורה, באות לרמז לנו על מושגים מהותיים וחשובים. פרשה הנקראת קדושים, ופרשה הנקראת אמור, בצרופם יחדיו מצויים עלינו: "קדושים אמור".

לעיתים קרובות מאוד אנו מחפשים את האושר כפי שאנו מחפשים את משקפיו כשהם מונחים על אפנו. בנישואין טובים משקיעים שני בני הזוג בנתינה ובהענקה. כל אחד מקדים את זולתו במחוות ובאמירות קדושות וטובות. לעומת זאת בנישואין כושלים משקיעים שני בני הזוג מאמץ ורצון להפחית את ההשקעה האישית זה למען זה למינימום הכרחי בלבד. כל אחד מהם מחכה שזולתו "תחיל ראשון" ויתן. הם בוחנים אחד את השני כל הזמן בביקורת ותובעים שקודם כל האשה תעניק לו יותר תשומת לב ורק אחר כך הוא יחמיה לה.

ומגד האשה מחכה ש"קודם הוא" יגיד לה מילה טובה וכדומה. ואז נוצר "הנתק – הטמא". אין בין בני הזוג דיבורים קדושים וחיוניים. הבעל משוכנע שהאשה איננה אוהבת אותו, הוא כועס ומתחיל להאשים אותה בכל מיני אשמות שוא ודמיוניות. לעיתים הוא מתחיל להיות תוקפן מילולית ומנסה לדרוש את תשומת ליבה של האשה. אך התוקפנות מרחיקה את האשה וגורמת לה להתרחק עוד יותר ממנו. כתוצאה מכך הבעל והאשה נמנעים מלדבר ולשוחח זה עם זה. הם נמנעים מלשהות זה במחיצת זה. האחד עושה כך מחשש לכישלון ברגשי החיבה אותם הוא דורש ואיננו מקבל. והשני עושה כך מחשש תוקפנות וכפיה בהם יתקל. למעשה זוג שכזה חיים בנפרד תחת קורת גג אחת. לשם כך באה התורה ונותנת פתרון לבעיה. היא מצווה עלינו: "קדושים אמור", תדברו אחד עם השני דיבורים טובים וקדושים. תרימו את המשקפים מעל האף ותתבוננו האחד אל השני באותה חיבה ואושר שהיתה ביניכם כשעמדתם תחת החופה. תאמרו לאשה שהיא אוהבת את עצותיה ודיבוריה.

תאמרי לבעלך מה מטריד אותך. כי הנישואים דורשים עשיה, נתינה והענקה. יש נישואין טובים. נישואין טובים הם נישואין בהם אפשר לסלוח האחד לשני במהירות. וגם "אחרי מות" של היחסים לחזור לקדושים אמור. היכולת לחזור מייד שוב לקשר של אהבה וחיבה הם הנישואין הטובים. אם אתם מתקשים לעשות זאת לבדכם אנחנו נסייע לכם..

לתגובות: |054-4966433 |דוא"ל: adavi@walla.co.il

